

A széthúzás okai

SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK: 5Mózes 28:1-14; Bírák 17:6;
1Királyok 12:1-16; Jeremiás 3:14-18;
Apostolok cselekedetei 20:25-31; 1Korinthus 1:10-17**

„A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség” (Péld 9:10).

Az ószövetségi próféták újból és újból arra szólították Izrael népét, hogy engedelmeskedjenek Isten utasításainak. Az engedetlenség és a nemtörődöm magatartás hitehagyáshoz és megoszláshoz vezet. Isten a törvényei iránti engedelmességet szánta eszközül arra, hogy megvédje népét a bűn természetes következményeitől és megszentelje őket az idegen népek között. Akaratának követése összhangot teremt a nép soraiban és erősíti közösségük elhatárolását, hogy ellenálljanak az őket szinte minden irányból körülvevő bűnös, pogány gyakorlatok betörésének. Isten azt akarta, hogy szentek legyenek, biztonságul a körülöttük élő népek előtt.

Ezt mondta Mózes, miután Isten kiszabadította a hébereket Egyiptomból: *„Lássátok, tanítóttalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjétek azon a földön, amelybe bementek, hogy bírájátok azt. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességtek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet” (5Móz 4:5-6)!*

Vitathatatlan, hogy ha a nép hűséges marad, nagy áldást kap, sőt áldás lehetett volna mások számára is. A hűtlenség viszont egy sereg problémához vezet, amelyeknek csak egyike a széthúzás.

„TÉRJETEK MEG, SZÓFOGADATLAN FIAK”

Izrael népének történelme tele van az engedetlenség és anarchia történeteivel, amelyek után visszatértek Istenhez és engedelmeskedtek, később azonban további engedetlenségek és harcok következtek. És ez a minta folyamatosan ismétlődik. Amikor a nép lelkiismeretesen követte Isten akaratát, élvezték a béke és az élet áldásait. Amikor viszont engedetlenek voltak és a saját kívánságaikat követték, az életük nyomorúságos lett, háborúkkal és küzdelmekkel teli. Isten előre megmondta, hogy ez lesz, még mielőtt beléptek volna az ígéret földjére. Egyben megoldást is ajánlott arra, hogyan lehet elkerülni a rettenetes következményeket.

5Móz 28:1-14 szakasza szerint milyen áldások származnak abból, ha Izrael engedelmeskedik Isten akaratának?

Olvassuk el Jer 3:14-18 szakaszát! Mit tanulhatunk abból, ahogyan Isten megtérésre és hozzá való visszatérésre szólította Izraelt? Mit árul ez el a népe iránti szeretetéről és türelméről?

Bámulatos, ahogyan *Jeremiás próféta könyvében* folyamatosan megmutatkozik Isten szeretete, kegyelme és nagylelkűsége népe iránt, még lázadásuk, széthúzásuk és bálványimádásuk dacára is! Az Úr folyton hívta őket, hogy térjenek vissza hozzá, térjenek meg makacsságukból. Isten újból és újból megígérte a helyreállítást és reményt adott a jövőre nézve.

„Térj vissza, elpártolt Izrael, ezt mondja az Úr, és nem bocsátom reátok haragomat, mert kegyelmes vagyok én, ezt mondja az Úr, nem haragszom mindörökké. Csakhogy ismerd el a te hamisságodat, hogy hűtlenné lettél az Úrhoz, a te Istenedhez, és szertefutottál útaidon az idegenekhez mindenféle zöldellő fa alá, és az én szómra nem hallgattatok, ezt mondja az Úr” (Jer 3:12-13).

Jeremiás szavai olyan korban hangzottak el, amikor általában semmibe vették Isten Igéjét. Jósías király idejében ugyan elindultak bizonyos reformintézkedések, ám a legtöbben nem vágyódtak lelkileg arra, hogy továbbra is hűségesen engedelmeskedjenek Istennek. Bűneik, bálványimádásuk és önző életmódjuk lelki és politikai romláshoz vezettek. Minél jobban eltávolodtak Isten akaratának teljesítésétől, annál rettenetesebbnek tűnt a jövőjük. Az Úr azonban tovább kérlelte őket Jeremiás által. Jobb jövőt szánt nekik, vágyott rá, hogy visszavezethesse őket a jólétbe, egységbe és egészségbe. Persze ez csak akkor következhet be, ha hit által élnek, gyakorolva mindazt, amivel az igaz hit együtt jár.

AKI IGAZ A MAGA SZEMÉBEN

A *Bírák könyvének* történetei mutatják, hogy mennyi rossz származott abból, ha Izrael nem követte az Úr akaratát. Kánaán földjére érve az emberek hamarosan kezdték a körülöttük élő kanaaniták hamis vallásai szerint alakítani a saját lelki életüket – pontosan azt tették, amitől Isten tiltotta őket. Sajnos azonban nem ez volt az egyetlen probléma, amibe belefutottak.

Mit tudhatunk meg Bír 17:6 és 21:25 verséből arról, hogy még milyen problémák ütötték fel a fejüket Isten népe között?

Pontosan ez az Isten népe közötti széthúzás és megosztás receptje. A nemzet egységét a szövetség Urának való hűséges engedelmesség biztosítja, hiszen Istennel léptek szövetségre. Amikor azonban ki-ki azt tette, amit éppen jónak látott, főleg, miután a környező népek hatása alá kerültek, biztos úton haladtak a katasztrófa felé. Mindannyian bűnös emberek vagyunk, és ha a saját ötleteinkre hagyatkozunk, ha a szívünk hajlamait követjük, bizonyosan letérünk arról az útról, amire Isten elhívott.

Mit tudhatunk meg az alábbi szakaszokból Izrael népének lelki és társadalmi viszonyairól a bírák korában?

Bír 2:11-13 _____

Bír 3:5-7 _____

„Az Úr Mózes által népe elé tárta hűtlenségük következményeit. Ha nem tartják meg Istennel kötött szövetségük feltételeit, elszakadnak tőle, az élettől, és nem részesülhetnek áldásában. Izrael időnként megfogadta Isten intéseit. Ilyenkor gazdagon áradt az áldás a zsidó népre és általuk a környező nemzetekre. De történelmük során sokszor elfeledkeztek Istenről és szem elől tévesztették Isten képviselőiként kapott magasztos kiváltságait. Megfosztották Istent a tőlük elvárt szolgálattól, embertársaikat a lelki vezetéstől és a szent példamutatástól. Ki akarták sajátítani a szőlőskert gyümölcsét, amelyben Isten sáfársággal bízta meg őket. Ezzel alkalmat adtak a pogányoknak, hogy rosszul értelmezzék Isten jellemét és országának törvényeit” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 11-12. o.).

Egyházunk tettei hogyan hatnak a környezetünkre? Mit láthatnak a körülöttünk élők a hetednapi adventistákban, ami pozitív befolyást gyakorolhat rájuk?

A HÉBER NÉP MEGOSZTOTSÁGA

Nem egyik napról a másikra jutottak el a hitehagyáshoz és annak szörnyű következményeihez. Hosszú évszázadok rossz választásai és döntései vezettek végül rettenetes következményekhez Isten népe számára.

Olvassuk el Roboám király történetét 1Kir 12:1-16 szakaszában! Mi okozta a fájdalmas szakadást?

„Ha Roboám és tapasztalatlan tanácsadói megértették volna Isten szándékát Izráellel, meghallgatták volna a népet, amikor határozott reformokat kért a kormányzásban. De a sikemi találkozáskor nem éltek a lehetőséggel, és az okokból nem következtek az okozatra. Ezért soha többé nem tudták befolyásukat a nép nagy tömegén érvényesíteni. Kinyilvánított elhatározásuk – hogy állandósítják és megnövelik a Salamon uralkodása alatt elkezdődött elnyomást – éles ellentétben állt Isten Izráellel való tervével. Ez bőséges alkalmat kínált a népnek arra, hogy kétségbe vonja indítékaik őszinteségét. Amikor a király és választott tanácsadói okatlan és kegyetlen módon akartak hatalmat gyakorolni, a ranggal és tekintéllyel hivalkodtak” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 58-59. o.).

Mit fejeznek ki az alábbi igék arról, hogy a helyes döntésekhez bölcsesség kell? Hol az igazi bölcsesség forrása?

Péld 4:1-9 _____

Péld 9:10 _____

Jak 1:5 _____

Izrael életének szomorú fejezete Roboám története és az elhamarkodott, esztelen döntés, hogy még súlyosabb kényszermunkát erőltessenek a népre. A király tanácsadók két csoportjának kérte ki a véleményét, de végső elhatározása, hogy a vele egykorú, tapasztalatlan fiatalok szavára hallgat, katasztrófát zúdított az előző nyolcvan év során az apja, Salamon és a nagypapja, Dávid által felépített országra. Igen botor ötlet volt az, hogy a király félemlítse meg a népet és jelentse ki: ő jóval keményebb az apjánál. A fiatal tanácsadók úgy vélték, hogy nem azt a vezetési stílust kell felvenni, ami engedne a nép kérésének és enyhítene a szigorú munkaterheken. Javasolták, hogy a király inkább könyörtelennek, kegyetlennek mutakozzon. Végül aztán Roboám zsarnokként lépett fel, mint aki nem érdemes népe ragaszkodására és hűségére. Ezért Isten népe kettészakadt, aminek soha nem kellett volna megtörténnie, ez egyáltalán nem volt része Isten tervének rájuk vonatkozóan.

MEGOSZLÁS KORINTHUSBAN

Sajnálatos módon az újszövetségi korban sem tűnt el a széthúzás Isten népe sorai közül. Például a Korinthusi levél első négy fejezetében Pál apostol az egység mellett érvel. Még Efezusban hallotta, hogy különféle szakadások történtek a korinthusi gyülekezetben. Éppen ezért a gyülekezet egységét tárgyaló, hosszú állásfoglalással kezdi levelét, majd kijelenti, hogy kerülni kell a széthúzást, ami módfelett aggasztotta, ezért is igyekezett ihletett tanácsot adni a szerencsétlen helyzetben.

1Kor 1:10-17 szakasza szerint mi lehetett a megoszlás oka? Mi húzóhatott meg a pártoskodások és viták mögött?

Pál aggódott korinthusi testvéreiért, amikor Kloé embereitől hallott a köztük kialakult széthúzásról és vitákról. Aggodalmának mélységét fejezik ki első szavai: *„Kérlek azonban titeket atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok és ne legyenek köztetek szakadások”*. Megoldásként emlékeztette őket: fontos a keresztyéni összefogás, hogy *„legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben”* (1Kor 1:10). Bármilyen váltotta is ki a viszályt és a megoszlást, Pál le akarta állítani. Az apostol emlékeztette a korinthusiakat: a keresztyéneket arra hívja Isten, hogy Krisztust kövessék, ne embereket, ha mégoly tehetségesek, sok talentummal rendelkeznek és Isten el is hívta őket. Úgy tűnik, csoportokra oszlottak, az apostol viszont félreérthetetlenül tette, hogy a széthúzás nem egyezik Krisztus akaratával. Leszögezte, hogy a keresztyén egységnek Krisztus és keresztyéneke képezi a központját (1Kor 1:13). A keresztyén egység forrása az igazság, amint az a megfeszített Jézus Krisztusban van. Senki más nem léphet a helyére, bármilyen „méltó” is legyen egy mentor, vagy prédikátor, vagy vezető. A kereszt lábánál mindannyian egy szinten állunk. Jézusba keresztyélkedtünk meg, aki egyedül képes arra, hogy megtisztítson bennünket a bűntől. A Krisztusban való egység érdekében azonban gyakorlati lépéseket kell tenni. Ezért hetednap Adventistaként nem bízhatjuk el magunkat a hit és a misszió egysége tekintetében. Ma is alááshatja egyházunk egységét a megosztottság, mint ahogy a viták is, ha Krisztus szeretete és uralma nem tart bennünket egységben az Úrral.

Hogyan tanulhatjuk meg elkerülni azokat a veszélyeket, amelyekkel Pál foglalkozott ebben a részben? Miért legyünk különösen óvatosak az emberek iránti hűséggel – bárki más, mint Krisztus iránt?

„**RAGADOZÓ FARKASOK JÖNNEK KÖZÉTEK**”

Mire figyelmeztette Pál az efezusi vezetőket ApCsel 20:25-31 verseiben? Mit kellett tenniük, nehogy ez bekövetkezzen?

Szolgálatá során Pál gyakran ütközött ellenállásba, és tudta, hogy nehéz lesz megőrizni Jézus Krisztus evangéliumának tisztaságát. Az efezusi vezetőknek mondott búcsúbeszédében az őrálló hasonlatával (Ez 33:1-6 versei nyomán) mutatta be vezető társainak, hogy ők is felelősséggel tartoznak az evangélium védelméért. Legyenek hűséges pásztoraik gyülekezeteiknek! A „*ragadozó farkasok*” (RÚF, ÚRK) vagy „*gonosz farkasok*” (Károli) kifejezéssel a hamis tanítókra (ApCsel 20:29) utal az apostol, és ez Jézus hasonló figyelmeztetésére emlékeztet azokkal kapcsolatban, akik „*juhoknak ruhájában*” jelennek meg (Mt 7:15). Röviddel Pál intésének elhangzása után a hamis tanítók valóban fel is léptek és megtámadták az apostol által alapított ázsiai gyülekezeteiket. Ef 5:6-14 és Kol 2:8 verseiben láthatjuk a kis-ázsiai gyülekezeteknek szóló apostoli figyelmeztetések példáit.

Olvassuk el 2Tim 2:14-19 és 3:12-17 verseit! Pál tanácsa szerint hogyan kellett Timóteusnak szembeszállnia a hamis tanítókkal az egyház egységének megőrzése érdekében?

Először is, Timóteusnak ismernie kellett a Bibliát, mint aki „*helyesen hasogatja az igazságnak beszédét*” (2Tim 2:15). A haszontalan viták és spekulációk ellenszere az, ha helyesen értjük és tanítjuk az Isten által adott Igét. A Biblia igazságait megfelelően kell értelmezni, hogy a Szentírásnak egyetlen részét se állíthassa szembe az ellenfél a Biblia teljes képével. Útját kell állni a félremagyarázásoknak, amelyek miatt emberek elfordulnak Jézus hitétől. A lényegtelen és másodlagos kérdéseket alá kell rendelni Isten Igéje elveinek, amelyek ténylegesen felkészítik a hívőket arra, hogy az életük győztes legyen Krisztusban. Pál második tanácsa Timóteusnak szólt, hogy „*A szentségtörő, üres fecsegők elől pedig térj ki, mert egyre messzebb mennek az istentelenségben*” (2Tim 2:16, RÚF). Egyedül az igazság vezet a hívők közötti istenfélelemhez és összhanghoz. Timóteusnak azért kell kerülni az efféleket, az övéit is az ilyen hibáktól való tartózkodásra biztatva, mert az ilyesmi járványként végigsöpörhet a gyülekezeten (2Tim 2:17). Az egyház és a gyülekezet egységét fenyegető hamis tanítás ellenszere végeredményben az Isten Igéjének való engedelmesség (2Tim 3:14-17).

Egyházunk hogyan védekezhet azokkal szemben, akik hamis tanítókkal megoszthatnak bennünket?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, „A birodalom kettészakadása” c. fejezet, 57-63. o.; *Az apostolok története*. 2001, Advent Kiadó, „Figyelmeztető és kérlelő üzenet” c. fejezet, 197-203. o.

„Az Úr azt várja kiválasztott szolgálótól, hogy harmonikus erőfeszítéseket téve tanuljanak meg összefogni. Némelyeknek talán úgy tűnhet, túl nagy a különbség a saját ajándékaik és a munkatársaiké között ahhoz, hogy harmonikus erőfeszítéseket téve összefoghatnának. Ám ha észben tartják, hogy különböző gondolkodású emberekhez kell eljutni, és egyesek elutasítják az igazságot, amit az egyik munkás mutat be, viszont ha valaki más, eltérő módon képviseli Isten igazságát, akkor már szívükbe fogadják. Így remélhetőleg igyekezni fognak együtt, egységben dolgozni. Bármennyire különbözőek is a talentumaik, egyaránt lehetnek a Szentlélek irányítása alatt. A szavakban és a tettekben kedveség és szeretet nyilatkozik meg. Amint minden munkás hűségesen ellátja a neki kijelölt feladatot, meghallgatásra talál Krisztus imádsága, amit követői egységéért mondott, a világ pedig megtudja, hogy valóban az Ő tanítványai” (Ellen G. White: *Gospel Workers*. 438. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Gondolkodjunk még Roboám király és Izrael kettészakadásának történetéről (1Királyok 12. fejezet)! Milyen tanulságokat vonhatunk le ebből az esetből?
2. Mit tehetnek a gyülekezeti vezetők és tagok, nehogy küzdelmek és klikkek zavarják meg a gyülekezet életét? Mennyire fontos megállítani az efféle folyamatokat, mielőtt elhatalmasodnának és elfertőződnenek? Mit tehetünk egyénileg, nehogy hasonló csapdába essünk, mint néhányan a korinthusiak közül?
3. Tanulmányozzuk Péld 6:16-19 szakaszát, ami érinti a viszálykodás kérdését! Mit tanulhatunk belőle, ami elejét veheti a széthúzásnak a gyülekezetben?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Bibliában olvashatunk olyan történeteket, amelyek megosztottságba torkolltak. Amikor Isten népének életét hűséges engedelmség jellemezte, nagymértékben csökkent a széthúzás veszélye. A bírák korának, valamint Roboám uralkodása idejének rossz döntései utat nyitottak a szakadáshoz. Az újszövetségi korban is megmaradt a széthúzás veszélye. A soraink között kialakuló megosztottság és szakadás ellen a legjobb védekezés, ha helyesen értjük Isten Igéjét és erőfeszítéseket teszünk az annak való engedelmségért.

PÁSKULYNÉ KOVÁCS ERZSÉBET: ESTI GONDOLATOK

Ha kitárult szívvel
az ég alatt
megállok csöndes,
esti fényben,
olyan parányinak
érezem magam,
szinte megsemmisülök
egészen.

Hatalmas világod körülvesz,
s hiába tűntek
ezredévek,
nőtt a tudomány
és a bölcsesség,
az emberész
Hozzád föl nem érhet.
Téged meg nem érhet.

– Nem is értem,
mit keres az ember...
A tudós, nyughatatlan elme
nem látja még most sem,
hogyan hiába?
A sír lesz az örök
nyugvóhelye.

– Előrébb vinni a világot
nem az atom fogja,
csak a szeretet.
Mert Isten mondta
a Sínai-hegyen,
és a Golgotán
az a kereszt.

– Ezért új imához borulok,
s nézem a csillagok
szigorú rendjét:
ó, ember, vajon ott vagy-e
a helyeden és sugárod
a reád bízott fényt?
Csak úgy, mint egy szentjánosbo-
gár
azoknak, akik sötétben járnak:
egy parányi ragyogással jelezd,
hogyan Isten kezében
szentjánosbogár vagy.